

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 65Csp/54/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424207614
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Soňa Valoušková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1424207614.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudkyňou Mgr. Soňou Valouškovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozska 2, Bratislava, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozska 2, Bratislava, proti žalovanému: H. Š., nar. XX.XX.XXXX, V. X, L., o zaplatenie 2.716,52 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietal.
- II. Žalovanému proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 31.07.2024 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.716,52 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČO: 542 097 902, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, Bratislava (ďalej aj „banka“, „právny predchodca žalobcu“), na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.03.2024 postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom sporu, na žalobcu, pričom žalovaný bol v čase postúpenia napriek písomnej výzve banky v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Banka so žalovaným dňa 15.03.2020 uzatvorili zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj len „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky banky v znení ich dodatkov. Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky, pričom podmienky ich čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve. Žalovaný napriek opakovaným výzvam banky, v ktorých ho táto v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňovala na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil splátky v stanovených termínoch, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a súčasne bol v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, banka v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 03.01.2023 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň žalovaného vyzvala na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca mal za to, že nie je povinný právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s jeho ustanovením § 53 ods. 9, keď úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných uvedenými ustanoveniami a pokiaľ toto právo po splnení týchto podmienok uplatní, je tento jeho úkon jednoznačne platný bez ohľadu na to, či stanovil splátku, pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Uvedené z právnych predpisov nevyplýva, keďže veriteľ je povinný skutkovo vymedziť stav, avšak určenie, pre nesplnenie ktorej

splátky napokon došlo k uplatneniu uvedeného práva, je výlučne právnym posúdením, čo je výhradne vecou súdu; v tejto súvislosti poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 5Cdo/196/2009. Žalobca tak mal za to, že banka právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka využila v súlade so zákonom a z jej strany nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti; v danom prípade tak došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky a následne aj k platnému postúpeniu pohľadávky. Pohľadávka predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu 2.756,52 eura a pozostávala z neuhradenej istiny úveru v sume 2.675,84 eura, z neuhradeného riadneho úroku v sume 71,08 eura, a z neuhradeného poistenia splátok v sume 9,60 eura. Žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vykonal úhrady v sume 20 eur dňa 03.05.2023 a dňa 15.05.2023, ktoré úhrady žalobca započítal na istinu úveru. Žalovaná suma 2.716,52 eura pozostáva z neuhradenej istiny úveru v sume 2.635,84 eura, z neuhradeného riadneho úroku v sume 71,08 eura a z neuhradeného poistenia v sume 9,60 eura. Z dôvodu vykonaných úhrad žalovaným si žalobca uplatňuje riadny úrok z istiny po zosplatnení do termínu konečnej splatnosti úveru, a to vo výške 5,90 % ročne zo sumy 2.675,84 eura od 04.01.2023 do 03.05.2023, zo sumy 2.655,84 eura od 04.05.2023 do 15.05.2023, zo sumy 2.635,84 eura od 16.05.2023 do 15.03.2028; a úrok z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 2.675,84 eura od 04.01.2023 (t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) do 03.05.2023, zo sumy 2.655,84 eura od 04.05.2023 do 15.05.2023 a zo sumy 2.635,84 eura od 16.05.2023 do zaplatenia. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v konaní neuplatnil. Žalobca poukázal i na vybrané rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. K žalobe pripojil listinné dôkazy: platobná história žalovaného, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 01.03.2024, špecifikácia nároku, pokus o zmier zo dňa 06.05.2024, podací hárok k zásielke č. K., zmluva o postúpení pohľadávok nesplácaných úverov zo dňa 01.03.2024 s prílohou, zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 15.03.2020, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.01.2023 s doručenkou, obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb účinné dňom 01.01.2021, sadzobník poplatkov banky platný od 01.01.2021, výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 03.10.2022 s podacím hárkom k zásielke č. K..

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a v spore ostal pasívny. Žaloba s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie mu bola doručená dňa 14.10.2024.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.08.2025 o 13:00 hod. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 21.07.2025 a žalovanému fikciou dňa 12.08.2025. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil. Dňa 15.08.2025 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým ospravedlnil jeho neprítomnosť na pojednávaní a navrhol, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom v záujme čo možno najhospodárnejšieho a najefektívnejšieho riešenia veci súhlasí s takýmto rozhodnutím vo veci samej aj bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na nariadenom súdnom pojednávaní. Mal za to, že uplatnený nárok preukázal v celom rozsahu predloženými dôkazmi a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia. V podaní ďalej uviedol, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a pohľadávka bola ku dňu jej postúpenia v celom rozsahu splatná; zároveň jeho právny predchodca pred poskytnutím úveru v súlade s právnymi predpismi s odbornou starostlivosťou preskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Pre úplnosť uviedol, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali jeho nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie, ako vyhovenie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy. V prípade, ak súd s ohľadom na vyššie uvedené nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, požiadal súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností a vzhľadom k vyššie uvedenému aj k odročeniu pojednávania. Súd konal v neprítomnosti sporových strán.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

5. Zo špecifikácie nároku súd zistil, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka týkajúca sa úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, v sume 2.716,52 eura, z toho istina v sume 2.635,84 eura, poplatky v sume 9,60 eura, zmluvný úrok v sume 71,08 eura. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v sume 3.500 eur, pričom do dňa zosplatnenia uhradil sumu v celkovej výške 1.393,54 eura, ktoré úhrady žalovaného boli započítané v sume 824,16 eura na istinu, v sume 418,38 eura na zmluvný úrok, v sume 96 eur na poplatky a v sume 55 eur na pokuty. Po zosplatnení žalovaný uhradil sumu 40 eur. Postúpená istina predstavuje rozdiel medzi vyčerpaným úverovým rámcom, úhradami žalovaného započítanými na istinu, na poplatky, zmluvné poplatky, pokuty a úhradami po zosplatnení.

6. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 15.03.2020 a štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, súd zistil, že banka so žalovaným dňa 15.03.2020 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej banka poskytla žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver (pôžička Cetelem) v sume 3.500 eur a žalovaný sa zaviazal úver vrátiť, a to v 96 mesačných splátkach po 49,02 eura vrátane poistenia (45,82 eura bez poistenia) vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanému poskytnutý a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 15.03.2028. Výška úrokovej sadzby bola v zmluve dohodnutá ako fixná vo výške 5,90 % ročne, RPMN vo výške 6,06 %, odplata vo výške 5,90 %; celková čiastka, ktorú sa zaviazal žalovaný vrátiť, predstavovala sumu 4.398,72 eura; tieto informácie vyplývajú aj z priložených štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. V zmysle časti 3., čl. 3, bodu 3.1. zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných rokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Banka so žalovaným tiež uzavreli zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej banka poskytla žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver s úverovým rámcom v sume 5.000 eur, resp. aktuálnym úverovým rámcom v sume 900 eur a žalovaný sa tento zaviazal vrátiť s výškou minimálnej mesačnej splátky vo výške 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur a splatnosťou mesačnej splátky vždy 10. deň v mesiaci. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá ako fixná vo výške 27,48 % ročne, RPMN vo výške 39,26 %, odplata vo výške 31,13 % a poplatok za poistenie vo výške 5,29 %. Z obchodných podmienok o poskytovaní platobných služieb účinných dňom 01.01.2021, súd zistil, že tieto sú v zmysle čl. 1, bodu 1.1., neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretej medzi bankou a klientom. V zmysle čl. 9, bodu 9.1., rámcová zmluva je uzavretá na dobu neurčitú, avšak najviac na dobu trvania zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Zo sadzobníku poplatkov banky platného od 01.01.2021, súd zistil, že poplatok za poskytnutie úveru pri produkte pôžička Cetelem je 0 eur; úrok z omeškania je % z dlžnej sumy podľa platných právnych predpisov; v prípade omeškania klienta so splácaním úveru má banka právo uplatniť si a zúčtovať skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

7. Z platobnej histórie žalovaného súd zistil, že žalovaný opakovane a najmä v období od 07/2022 nesplácal úver riadne a včas.

8. Z výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 03.10.2022 s podacím hárkom k zásielke č. K., súd zistil, že banka žalovanému oznámila, že aj napriek opakovaným výzvam na úhradu omeškaných splátok jeho úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX nie je riadne a včas splácaný, pričom k dátumu 03.10.2022 eviduje dlžnú čiastku na predmetnom úvere v sume 132,06 eura vrátane príslušenstva. Banka súčasne žalovaného upozornila, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Z podacieho háрку vyplýva, že žalovanému bola dňa 05.10.2022 odoslaná zásielka označená ako: „R..J..N..V.“.

9. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.01.2023 s doručenkou, súd zistil, že banka z dôvodu, že žalovaný poskytnutý úver nesplácal riadne a včas napriek opakovaným výzvam banky, vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.01.2023 a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy 2.756,52 eura (z toho istina v sume 2.675,84 eura, dlžné úroky, poplatky a poistné v sume 80,68 eura), s tým, že odo dňa 04.01.2023 žalovanému účtuje aj úrok

z omeškania vo výške ustanovenej platnými právnymi predpismi. Z doručenky vyplýva, že žalovaný zásielku banky prevzal dňa 10.01.2023.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok nesplácaných úverov zo dňa 01.03.2024 s prílohou, súd zistil, že banka predmetnú pohľadávku voči žalovanému z úveru poskytnutého žalovanému v sume 3.500 eur, v celkovej výške pohľadávky ku dňu vyhlásenia zosplatnenia v sume 2.756,52 eura a v celkovej výške pohľadávky ku dňu 28.02.2024 v sume 2.716,52 eura, postúpila na žalobcu.

11. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 01.03.2024, súd zistil, že banka žalovanému oznámila, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok svoju pohľadávku voči žalovanému postúpila na žalobcu.

12. Z pokusu o zmier zo dňa 06.05.2024, súd zistil, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 3.276,31 eura (z toho neuhradený úver v sume 2.635,84 eura, riadny úrok v sume 71,08 eura, úrok neuhradený úver v sume 259,93 eura, poistenie splátok v sume 9,60 eura a náklady právneho zastúpenia v sume 299,86 eura) najneskôr do 16.05.2024.

13. Z podacieho hárku k zásielke č. K., súd zistil, že žalovanému bola dňa 07.05.2024 odoslaná zásielka označená ako „XXXXXXXXX pokus o zmier“.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá a druhá zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.03.2020, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

17. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.03.2020, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.03.2020, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.03.2020, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.03.2020, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>>.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 15.03.2020, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 03.01.2023, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.03.2024 (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 01.03.2024, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 01.03.2024, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

26. Na základe vykonaného dokazovania, za súčasnej aplikácie uvedených ustanovení, dospel súd k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

27. Právny vzťah medzi stranami sporu súd posúdil ako spotrebiteľský, z ktorého dôvodu bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. V spotrebiteľských sporoch môže súd v zmysle § 295 CSP vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Uvedené ustanovenie je koncipované na ochranu spotrebiteľa, a preto súd a contrario nevykonáva ex offo dôkazy v neprospech spotrebiteľa; súčasne, prihladnuc na § 132 ods. 3 CSP, nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa, ak žalobca nepripojí dôkazy potrebné na podporu svojich tvrdení. V dôsledku informačného deficitu obvyklého v spotrebiteľských sporoch tak musí dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa suplovať súd, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepredložil alebo nemôže predložiť dôkazy vlastnou vinou. V spotrebiteľských sporoch je pritom relativizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia; uvedené neplatí len v prípade výslovného nesúhlasu spotrebiteľa s takýmto postupom (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 6/2022). Zároveň, pasivita žalovaného spotrebiteľa v spore nie je dôvodom pre priznanie akéhokoľvek žalobou uplatneného nároku.

28. Vo všeobecnosti právnou skutočnosťou, ktorá zakladá možnosť splniť dlh v splátkach, je vždy dohoda účastníkov alebo rozhodnutie súdu. Nakoľko má každá splátka individuálne určenú splatnosť, pri každej z nich sa osobitne posudzuje omeškanie i premičanie, pokiaľ sa z dôvodov predpokladaných v § 565 Občianskeho zákonníka nestane splatným celý zvyšok dlhu. Pri spotrebiteľských vzťahoch sa pri zosplatnení dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok zároveň uplatní osobitný režim v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto smere došlo k významnému posunu, na ktorý je súd povinný reflektovať. V spotrebiteľských vzťahoch je pre platnosť zosplatnenia dlhu pri postupe veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nevyhnutné, aby už v upozornení v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, veriteľ presne špecifikoval splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia konkrétnej splátky je pritom potrebná nielen z dôvodu určenia plynutia premičacej doby, ale tiež pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy, resp. ktorej konkrétnej splátky, zabráni zosplatneniu celého dlhu. Pokiaľ veriteľ v takomto upozornení uvedie celkovú dlžnú sumu, ktorú aktuálne eviduje voči dlžníkovi a zároveň ho i vyzve na úhradu celej dlžnej sumy pod hrozbou zosplatnenia celého dlhu, hoci táto nepredstavuje len výšku práve tej splátky, pre ktorú má v úmysle v prípade jej neuhradenia pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu, uvedie dlžníka do omylu, že len uhradením celej aktuálne dlžnej sumy sa môže vyhnúť sankcii v podobe zosplatnenia celého dlhu; uvedenému sa pritom môže dlžník vyhnúť práve uhradením tej splátky, pre neuhradenie ktorej by veriteľ dlh zosplatniť mohol. V tejto súvislosti súd poukazuje i na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2020, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 29/2023, sp. zn. 5Cdo/224/2021, sp. zn. 5Cdo/27/2023, sp. zn. 7Cdo/270/2022, sp. zn. 9Cdo/87/2023). Následne i pre platný úkon samotného zosplatnenia je nutné zo strany veriteľa presne špecifikovať splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024. Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, a z toho dôvodu sankcionovaný neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (k tomu aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.02.2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 34/2025, a zo dňa 26.01.2024, sp. zn. 5Cdo/2/2023).

29. Postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru inej osobe má väzbu nielen na spotrebiteľskú zmluvu, ale aj na osobitné právne predpisy (§ 525 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.), nakoľko v dôsledku takéhoto postúpenia pohľadávky sa mení aj obsah právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom; v takomto prípade sa prípadná neplatnosť postúpenia pohľadávky prejaví nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj navonok voči dlžníkovi. Dlžník preto bez preukázania platnej zmluvy o postúpení pohľadávok nie je povinný plniť dlh postupníkovi (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2022, sp. zn. 7Cdo/86/2021). Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, prípadne na osobu, ktorá nie je bankou; postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom

na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadnuť ex offa (k tomu aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 60/2018, zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, a zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018). Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt predpokladá osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je a nemôže byť výzva banky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2025, sp. zn. 1VCdo/4/2025, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 38/2025). Banka je tak v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. oprávnená za splnenia tam uvedených podmienok postúpiť tretej osobe pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná a zároveň je potrebné dodržať i podmienky stanovené v § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 4/2021).

30. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že banka so žalovaným dňa 15.03.2020 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej banka poskytla žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 3.500 eur a žalovaný sa zaviazal úver vrátiť, a to v 96 mesačných splátkach po 49,02 eura vrátane poistenia vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanému poskytnutý a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 15.03.2028. Výška úrokovej sadzby bola v zmluve dohodnutá ako fixná vo výške 5,90 % ročne, RPMN vo výške 6,06 %, odplata vo výške 5,90 %; celková čiastka, ktorú sa zaviazal žalovaný vrátiť, predstavovala sumu 4.398,72 eura. V zmysle časti 3., čl. 3, bodu 3.1. zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných rokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Z platobnej histórie žalovanej mal súd preukázané, že žalovaný opakovane neuhrádzal splátky riadne a včas. Banka žalovaného listom zo dňa 03.10.2022 vyzvala na úhradu dlžnej čiastky v sume 132,06 eura vrátane príslušenstva s upozornením, že v prípade, ak nedôjde k okamžitej úhrade dlžnej sumy, bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva, pričom podacím hárkom mal súd preukázané, že uvedený list banky bol dňa 05.10.2022 odoslaný žalovanému. Listom zo dňa 03.01.2023 banka žalovanému oznámila, že nakoľko žalovaný napriek opakovaným výzvam poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.01.2023 a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy 2.756,52 eura (z toho istina v sume 2.675,84 eura, dlžné úroky, poplatky a poistné v sume 80,68 eura), s tým, že od 04.01.2023 žalovanému účtuje aj úrok z omeškania vo výške ustanovenej platnými právnymi predpismi. Z pripojenej doručky mal súd preukázané, že žalovaný list prevzal dňa 10.01.2023. Banka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nesplácaných úverov zo dňa 01.03.2024 s prílohou predmetnú pohľadávku voči žalovanému postúpila na žalobcu, pričom uvedená oznámila žalovanému listom zo dňa 01.03.2024, ku ktorému však nebol predložený žiadny dôkaz ohľadom toho, či sa tento list dostal do dispozičnej sféry žalovaného. Následne žalobca pokusom o zmier zo dňa 06.05.2024 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 3.276,31 eura (z toho neuhradený úver v sume 2.635,84 eura, riadny úrok v sume 71,08 eura, úrok neuhradený úver v sume 259,93 eura, poistenie splátok v sume 9,60 eura a náklady právneho zastúpenia v sume 299,86 eura) najneskôr do 16.05.2024, ktorá zásielka bola žalovanému odoslaná dňa 07.05.2024.

31. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi bankou a žalovaným bola zmluvne dohodnutá možnosť banky ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Z dokazovania však nevyplývalo, že by banka pred uzavretím zmluvy posúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytnutý úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., nedodržanie ktorej povinnosti má v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona za následok, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Aj v prípade splnenia si uvedenej povinnosti banky v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., súd dospel k záveru, že banka ako právny predchodca žalobcu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nedodržala postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď vo výzve zo dňa 03.10.2022 žalovaného upozornila, že k uvedenému dátumu eviduje voči nemu dlžnú čiastku na predmetnom úvere v sume 132,06 eura vrátane príslušenstva, na úhradu ktorej sumy, t.j. všetkých doposiaľ neuhradených splátok, žalovaného vyzvala

so súčasným upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať splatenie celej nesplatenej časti úveru vrátane príslušenstva. Je tak zrejmé, že banka žalovaného vyzvala na úhradu celej dlžnej sumy, ktorú v súvislosti s jeho úverovou zmluvou evidovala, a nie na úhradu konkrétnej splátky, pre nesplatenie ktorej mala v úmysle využiť svoje oprávnenie zosplatiť úver v celom rozsahu. Uvedeným žalovaného uviedla do omylu, že vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru sa môže vyhnúť len zaplatením celej aktuálne dlžnej sumy. Zároveň, identifikácia splátky, pre neuhradenie ktorej banka pristúpila k zosplateniu celého dlhu, nie je uvedená ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.01.2023, a teda aj samotné zosplatenie úveru je s ohľadom na závery vyplývajúce z judikatúry súdnych autorít uvedené vyššie potrebné vyhodnotiť ako úkon neplatný. Napokon, predmetnú upomienku ani oznámenie o zosplatení dlhu nemožno vyhodnotiť ani ako osobitnú výzvu banky žalovanej v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.

32. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že veriteľ nie je povinný právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a že úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných uvedenými ustanoveniami a pokiaľ toto právo po splnení týchto podmienok uplatní, je tento jeho úkon jednoznačne platný bez ohľadu na to, či stanovil splátku, pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Takýto výklad je v rozpore so znením citovaných ustanovení. Už len zo znenia § 565 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že veriteľ môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, t.j. práve z dôvodu nesplnenia konkrétnej splátky; je preto jeho povinnosťou vedieť, pre nesplnenie ktorej splátky svoje právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky uplatnil a zároveň je povinný postupom a za súčasného zachovania lehôt v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka informovať spotrebiteľa o tom, že práve pre nezaplatenie konkrétnej splátky mieni k uplatneniu práva požadovať zaplatenie celej pohľadávky pristúpiť, resp. uhradením ktorej splátky sa uplatneniu tohto práva veriteľa môže spotrebiteľ vyhnúť. Nie je preto správny názor žalobcu, že úkon zosplatenia celej pohľadávky je platný bez ohľadu na to, či stanovil splátku, pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že uplatnil svoje právo a následne v súdnom konaní tvrdiť, že je úlohou súdu posúdiť, či jeho domnienka bola správna a jeho žalobe vyhovieť, ak sa mu, hoci len na základe domnienky, podarilo úkon vykonať v lehotách stanovených zákonom pre zosplatenie úveru. Je základnou povinnosťou žalobcu tvrdiť a svoje tvrdenia preukázať a pokiaľ žalobca v konaní uplatní nárok na zaplatenie pohľadávky, ktorá sa stala celá splatnou v dôsledku uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je povinný súdu tvrdiť a preukázať, že svoje oprávnenie zosplatiť celú pohľadávku uplatnil v súlade so zákonom.

33. So zreteľom na uvedené súd dospel k záveru, že nakoľko banka úver žalovaného neplatne zosplatiť, nemohla ku dňu 01.03.2024 platne postúpiť pohľadávku z takto zosplateného úveru na žalobcu, nakoľko pohľadávka nebola spôsobilou na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v spojení s § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., keď pohľadávka nebola po konečnom termíne splatnosti, ani sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. Žalobcovi preto v konaní nesvedčí aktívna vecná legitímácia, ktorú súd skúma ex offa. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol, bez toho, aby sa zaoberal jej vecnou stránkou.

34. Nad rámec považuje súd za vhodné doplniť, že vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré riadne predvolal strany sporu. Žalobca súdu pred pojednávaním doručil ospravedlnenie jeho neúčasti na nariadenom pojednávaní, v ktorom tiež uviedol, že nakoľko súd doposiaľ v konaní v zmysle § 181 ods. 2 CSP neprezentoval žiadnu skutočnosť za spornú, považuje uplatnený nárok v celom rozsahu za dôvodný. Pokiaľ súd považuje jeho nárok za nepreukázaný, resp. na jeho preukázanie vyžaduje ďalšie dôkazy alebo objasnenie skutočností, požiadal súd, aby ho písomne vyzval na preukázanie týchto skutočností a v takom prípade aj o odročenie pojednávania.

35. Súd k tomuto uvádza, že postup navrhovaný žalobcom nemá oporu v zákone. Súd žalobcu nevyzýva na preukázanie sporných skutočností a ani mu prípadnú spornosť jeho nároku, či predbežné právne posúdenie, pred pojednávaním písomne neoznamuje a za tým účelom neodročuje nariadené pojednávanie; takúto povinnosť súdu žiadne ustanovenie zákona neukladá a navyiac by takýto postup súdu bol zjavne v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Súd po písomnom štádiu konania, t.j. po vyjadrení sa žalovaného k žalobe, replike a duplike, v zásade na prejednanie veci nariadi pojednávanie (pričom súčasne v zmysle § 179 ods. 1 CSP postupuje tak, aby mohol vec rozhodnúť na

jedinom pojednávaní), na ktorom po prednese žaloby žalobcom a vyjadrení sa k žalobe žalovaným, v zmysle § 181 ods. 2 CSP uvedie svoje závery o tom, ktoré skutočnosti považoval za sporné a ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a tiež na predbežné právne posúdenie veci. Na takéto predbežné právne posúdenie, na ktoré je vytvorený priestor práve na pojednávaní, môžu strany sporu reagovať a v tej súvislosti uviesť svoje prípadné procesné návrhy. Žalobcom požadované uvedenie (prípadných) sporných skutočností tak súd vykonáva práve na pojednávaní; pokiaľ súd považuje určité skutočnosti za sporné, prípadne žalobu čiastočne alebo v celom rozsahu nepovažuje za dôvodnú, nie je povinný pre neprítomnosť žalobcu na pojednávaní toto odročiť z dôvodu potreby jeho písomného oboznámenia o tom.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní úspech, z ktorého dôvodu by mal nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na začatie exekučného konania podľa osobitného predpisu.